

Formening derfor al god Grund til at afvente Jernbanekommissionens samlede Overvejelse, og der er aldeles ingen Anledning for dette Ting til at følge den højtaerede Minister i hans Forsøg paa at ignorere eller gaa uden om Kommissionen. Folketinget har jo valgt 7 Medlemmer ind i denne Kommission, og jeg tror ikke, man behøver at frygte for, at der ikke fra Kommissionens samtlige Medlemmers Side vil blive gjort et alvorligt Forsøg paa at tilvejebringe en bedre Ordning end hidtil af Statsbanedriften og det baade med Hensyn til Organisationsplanen og med Hensyn til Lønnings- og Pensionsforholdene. Men efter min Formening maa alle disse Ting ses under en Synsvinkel, alle disse Spørgsmaal maa drøftes i Samlingen, og man maa ikke, som her er gjort Forsøg paa, udrive en enkelt Del deraf, thi det vil skade den samlede Drøftelse af hele denne store og vigtige Sag. Spørgsmaalet er da nu det: Kan man vente et Aar? Er det forsvarligt? Til Oplysning om dette skal jeg kortelig nævne, hvorledes Forholdene ere i Øjeblikket med Hensyn til de Lønninger, der bydes i de lavere Stillinger ved Statsbanedriften. Jeg skal med Hensyn til de fast ansatte begynde med Portørerne. Deres Begyndelsesløn er 780 Kr. og Slutningslønnen 1,020 Kr. Overportørerne ere delte i 2 Klasser, hvoraf 2den Klasse har en Begyndelsesløn af 960 Kr. og en Slutningsløn af 1,298 Kr., medens 1ste Klasse har en Begyndelsesløn af 1,200 Kr. og en Slutningsløn af 1,560 Kr. Lokomotivfyrbøderne begynde med 900 Kr. og slutte med 1,200 Kr. Lokomotivførerne begynde med 1,350 Kr. og slutte med 1,800 Kr., Konduktørerne have fra 900—1,020 Kr., Pakmestre fra 1,050 Kr. til 1,200 Kr., Tøgførere fra 1,350 til 1,650 Kr. Skibsfyrbødere fra 900 til 1,020 Kr., Matroser fra 900 til 1,020 Kr., Assistenten ved Trafikken fra 900 til 1,800 Kr., Kontorassistenter fra 900 til 2100 Kr., Bestyrere af de mindre Landstationer have en Begyndelsesløn af 1,200 Kr. og faa 3 Tillæg à 120 Kr., saa at deres Slutningsløn er 1,560 Kr. Heri er ikke indbefattet Milepenge, Opholdspenge, Beklædningsgenstande osv. Men det forekommer mig, at naar man sammenligner disse Lønninger med de Lønninger, der gives paa Landet, hvorfra de fleste Funktionærer ved Banerne udgaa, er Forholdet et saadant, at naar man for alle dem, der uheldigvis maa blive staaende i flere Aar i en lavere Lønningsklasse, bøder derpaa ved et midlertidigt Lønningstillæg eller

Dyrtidstillæg, eller hvad man vil kalde det, kan man forsvare at vente et Aar, indtil der fra Kommissionens Side kan foreligge et Forslag om alle herhen hørende Forhold. Denne Fremgangsmaade tilraader jeg. Men der er endnu et Moment, som jeg sluttelig vil tillade mig kortelig at berøre, og det er det Moment: hvorledes gaar det med Skattelovene? Naar vi nu snart skulde staa Ansigt til Ansigt med Vælgerne, saa vil man ikke mindst fra Landbostanden, fra Bøndernes Side blive spurgt om, hvorledes det er gaaet med Hensyn til Spørgsmaalet om en retfærdigere Fordeling af vore Skatter og Byrder, og da vilde det være højst bedrøveligt, dersom vi skulde komme til det Resultat, at vi maatte sige: I have ingen Ting faaet, I kunne sidde, som I hidtil have siddet, men hvad vi derimod have kunnet, det er, at Vi have kunnet gennemføre Lønningsforhøjelser og Forbedringer for Statsembedsmænd og Funktionærer til et Beløb af 2 à 3 Millioner Kroner aarlig. Jeg tror ikke, at en saadan Oplysning vilde være synderlig velgørende, og hvis man vil udover det at give et midlertidigt Dyrtidstillæg for et Aar paa Finansloven, hvis dette Ting vil ind paa en Gennemførelse af dette Lovforslag i væsentlig samme Skikkelse, hvori det nu her foreligger, saa vilde jeg tage Afstand fra dette Tings Flertal, thi under de nuværende Forhold vilde jeg finde det i høj Grad uforsvarligt, om man kom ind paa den Vej, at man her i Rigsdagen maatte indskrænke sig til alene eller hovedsagelig at vedtage Lønningslove.

Harald Jensen: Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) begyndte sit Foredrag med at udtale sin Forundring over, at min Meningsfælle fra Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) havde fremsat en Tak og Ros til den ærede Minister for det Forslag, som han var fremkommen med her. Det er nu ikke saa ganske korrekt, thi min Meningsfælle har ikke udtalt nogen Tak og heller ikke nogen Ros, han har kun udtalt, at det var ham en stor Glæde at høre om det Forslag, som foreligger her i Dag, fordi der var Uro ude mellem Jernbanens Funktionærer ude i den store Ætat, og det kunde være, hvis dette blev ved, at Følgen kunde blive den, at det kom til et alvorligt Brud, og at den Strejke, der var i Sommer, kun vilde blive en Forløber for en meget stor Strejke. Min Meningsfælle udtalte endvidere, at det naturligvis var rigtigt, at Ministeriet greb ind i Tide for at søge at af-